

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Honorati Fabri, Societatis Jesu Theologi,
Apologeticus Doctrinæ Moralis Eiusdem Societatis**

Fabri, Honoré

Coloniæ Agrippinæ, MDCLXXII

Caput 5. Corollaria?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94565)

Corollaria.

EX dictis evidenter deducitur, eum qui bestialitatem commisit, non satisfacere, si se accuset, peccasse contra naturam, ut docent omnes auctores Societatis, quos sequitur Amadeus Guimenius in opus. tract. de Pœnit. prop. 8. num. 3. contra Caramuelem ubi supra, dicens: "Imò nec satisfaciet, si dicat, peccasse contra naturam, omitendo circumstantiam bestialitatis, aut sodomie. Cui consentit Vincentius Baronius in opere contra Amadeum, disp. 2. sect. 3. §. 3. num. 328. ubi ait. "Omnes ad unum conveniunt."

43. Non tamen possum, non adnotare apertam Baronii calumniam, qui cum apud Amadeum verba superius scripta reperisset, quibus secum consentientem invenit, in eum tamen hostem fingens, in rebus est, & sententiæ contrariæ, quam ibidem expressis verbis rejicit, auctorem facit, fol. 239. dicens: "Indetandem assensus singulorum principis, contra omnes concludit (Amadeus) nullam harum circumstantiarum esse pœnitenti apertendam, nec congressus cum bruto adjuucti peccato contra naturam: ita prop. 8. *Sic Baronius. Sed quæ illi fides adeo aperte falsitatis convicto?"

44. Inferitur secundo, improbabilem esse opinionem Caramuelis relata, asserentis, eum, qui bestialitatem, aut sodomiam commisit, satisfacere si se accuset procuravisse pollutionem. Hæc enim conclusio, etiam admissio falso illo principio non distinguente, specie infima, peccata contra naturam, sustineri non potest, quia nec confusè quidem confiteretur peccatum, quod commiserat, sed aliud minus grave non commisit. Ex quo fundamento similiter rejiciendus venit Angelus Maria Verricelli tm. 1. q. 9. moral. tract. 4. q. 27. sect. 8. n. 57. Ubi asserit feminam solutam se polluentem, licet mortaliter delinquat, non verò formali peccato molliet; ac proinde satisfacere, si in confessione se accuset dicens: in honeste me tetigit. Idemque de Frigis, & Spadonibus, & de pueris incapacibus habendi veram pollutionem, sed distillationem quamdam asserit fol. 13. Quod est aperte falsum: nam sequuto sine, non satis est media tantum in confessione manifestare. Actus enim externus, quo peccatum consummatur, necessariò explicandus est. Nec obstat, quod horum semen prolificum non sit, quia non ideo ejus emissio voluntaria extrahitur à malitia peccati consummati delectationis molliet, quæ utriusque humoris effusione includit, secundum omnes Theologos. Quapropter sententiam Verricelli ea censura dignam censo, quam nuper opinioni Caramuelis innotuit Summus Pontifex Alexand. VII. die 24. Septemb. Anno 1663. Quia illam ut minimum ut scandalosam damnavit, & prohibuit. Quod præstiterat Amadeus loco supra citato, ut bene observat Baronius ubi supra fol. 240. inquit: "Non est etiam alia laude fraudandus Amadeus, quod Caramuelis singularem, & audacissimam opinionem damnet, & similem Verricelli. *Sic ille."

45. Sed labiis honoravit, ut recoctam calumniam hoc melle condiret. In eodem enim Paragrapho, fol. 237. in Amadeum invehitur, ei assingens opinionem aliam Caramuelis, quam ibidem Amadeus similiter damnaverat: Quis enim (inquit Baro-

Pars II.

nus) neget naturam hominis conspiciari magis congressa cum bestia; unde oriri possit monstrum inprobrum naturæ, &c. Et post illa ex Caramuele & ex Amadeo, hic exorandus congressus satù confessariò aperietur, ut habet rationem communem peccati contra naturam. Sic iterato Baronius Amadeo imponit, sed calumniam ex scriptis Amadei verbis detexi supra num. 47.

46. Opinionem aliam huic non dissimilem damnavit ibidem Amadeus asserentem eum, qui bestialitatem commisit, satisfacere si confiteatur commississe sodomiam. Quam ex eodem, quo præcedentem principio, jure explosit: & à calumnia vindicabit Dianam, cui nescio quis sicophanta impoluerat, referre à quodam Jesuita acceptam 1. part. 7. ref. 2. Quod apertissimè falsum esse, transcriptis Dianæ verbis Amadeus ostendit: "Anonymus, inquit, non legi, aut non bene intellexit Dianam: hanc unam excusationem habet: hic enim non dixit talem opinionem fuisse à Jesuita traditam, imò nec illam refert. *Et inferius num. 5. in fine, Nullus, quem viderim, admittit eum, qui commisit bestialitatem, satisfacere si dicat; commississe sodomiam. Quia nec confusè quidem confiteretur peccatum, quod commisit, sed aliud minus grave non commissum. Imò nec satisfaceret, si diceret, procuravisse, vel habuisse pollutionem, propter eamdem rationem; quidquid senserit Caramuel. *Hactenus Amadeus, quibus nil clarius ad utramque opinionem explodendam scribere potuit. Nihilominus ea est Baronio calumniandi libido, ut oppositum omnino Amadeum scripsisse, ipsi assingere non erubuerit, fol. 237. dicens: *Propositione octava, hominem cum mula, aut qualibet alia specie brutorum coeuntem liberat à pudore hanc circumstantiam conficendi, nisi communi nomine sodomie. *O Baroni! quo jure hoc delirium Amadeo inposuisti, cum Anonymum, & Gregorium Esclapes de apertissima calumnia ab ipso convictos ibidem legeris? Quid ad hæc? Apprime in te quadrant Augustini verba contra Julianum lib. 4. cap. 8. Tu autem vir honestus, & verax abstulisti verba quæ dixi, & dixisti, quæ sinxisti, redde verba mea, & vaneſcet calumnia tua."

47. Inferitur tertio, rejiciendum esse periculosam quorundam sententiam asserentium circumstantiam congressus sodomitici incepti absque animo ibi consummandi, sed intra vas naturale, non esse necessariò in confessione explicandam, sed sufficere de copula se accusare: putant enim ejusmodi tactum poticum ejusdem esse speciei cum aliis in reliquis corporis partibus. Ex quo principio à lethali inter conjugatos illum exculant Navarrus, Ovandus, & alii, apud Sanchez de Matrim. lib. 9. disp. 17. n. 4. Angelus, Zerola, Grassius, & alii, apud Dianam 2. p. tract. 3. Mist. res. fol. 37. & 3. p. tract. 4. res. fol. 204. Quos sequitur M. Zanardus part. 1. direct. tract. de Matrim. cap. 41. §. 10. fol. mibi 900. Ubi ita inquit: *Tentare copulam vale indebito ad excitandam copulam, aliqui dicunt non esse mortale, quia est actus tantum excitativus copulæ, sicut tactus manus. Ego autem dicerem esse mortale: Primò, si fiat cum animo ibi consummandi, quamvis postea mutetur voluntas: Secundò, si adsit periculum pollutionis ibidem ex experientia: Tertiò, si ex hoc multum turbatur uxor. Cæterum quando non interveniunt supradicti casus, erit veniale. *Hæc M. Zanardus.

48. Verum contraria sententia est vera omnino, & communis inter Theologos, quam cum

Cc

cum Basilio Pontio, Rodriguez, & aliis tenet Dianaresol. 204. citata, & cum viris doctissimis à se consultis amplectitur Sanchez ubi *supra* n. 5. Fr. Gaudez in *textum Decalogi*, cap. 3. n. 19. P. Caltio Palao *tom. 5. disp. 3. punct. 4. §. 2. n. 6.* & alii innumeri. Ratio est, quia tactus postlicus ex sua natura ad sodomiam ordinatur, & est medium inproportionatum ad copulam, ac proinde alterius ordinis luxuriæ ab illa, & ab aliis tactibus ad eam ordinatis. Ergo debet in confessione explicari, ut potest, qui ex fine operis, etsi non ex fine operantis, ad peccatum contra naturam referatur, cuius proinde speciem participat. Hæc doctrina certissima est. Quapropter iure optimo Vincentius Baronius ubi *infra*, contrariam sententiam falsam, & periculofam vocat, & Magistrum Michaelem Zanardum à D. Thomæ Schola, hoc loco, transfugam haberi vult.

49. Hoc verò præmisit, ut liberius in Patrem Thom. Sanchez defereretur, & falsæ citationis inculparet, quod Doctorem Navarrum pro contraria sententiâ adduxisset. *Temerè, inquit, inculpatur à Sanchez Navarrus, huic propositioni assentiri, quod dixerit peccatum esse tactus impudici: quasi ex Navarro omnis tactus impudicus careat lethali culpa, & siccantium venialis. Hoc enim falsum est, & indignum tanto auctore. *Cæterum si Baronius Navarrum legisset, Patrem Sanchez temerè non inculpasset. Videat ergo illum loco à Sanchez suprâ citato, nempe lib. 3. consil. tit. de Pœnit. & remiss. consil. 7. Ubi Doct. Navarrus inquit: *An actus ille fornicationis inceptus ab uxore cum sua uxore, citra animi illum perniciem, sit peccatum mortale. *Attende. Responderet, quòd in casu illius, videtur tantum esse peccatum tactus illiciti. En Navarrus apertissime tradit non esse peccatum mortale inter conjugatos. Jure ergo & non temerè pro hac sententiâ illum Sanchez adduxit. Ex qua evidenter deducitur, ejusmodi circumstantiam non pertinere ad speciem peccati contrariaturam, juxta Navarrum, & Doctores supra citatos, aliàs nec inter conjugatos potuissent à culpa mortali excusare, ut certa fide tenendum est: sicut contrariâ, & vera sententiâ non excusât; ac proinde in confessione necessariò explicandam, utpotè, quæ speciem peccati mutat, nequit in dubium verti.

C A P V T VI.

*An defloratio virginis spontè consen-
tientis contineat novam speciem
malitiæ in confessione ex-
plicandam?*

50. **A**ffirmant omnes, qui existimant, in ejusmodi defloratione, ultra speciem luxuriz; reperiri malitiam aliam injustitiz, que stuprum appellari solet. Ita Cysjetanus in *Sum. verb. Stuprum*, *Victoria de confes.* n. 126. Navar-
rus in *Sum. Hyspan.* cap. 16. nüm. 3. Henriquez *lib. 5. de*
Penit. cap. 6. num. 3. litt. T. & cap. 8. n. 2. Toletus lib. 3.
Sum. cap. 18. nu. 2 Luis Lopez, Llamas, Angles, Gutier-
rez, Garian, Alensis, Abulenlis, Corduba, uterque
Ledesma, Alcozer, Medina, Manuel Rodriguez, &
alii, apud Sanchez de *Matrim. lib. 7. disp. 14. &* apud
Dianam t. *p. tract. 7. resol. 11*. Probant: quia licet in
illa defloratione non reperitur injustitia contra
personam virginis, nam scienti, & violenti non sit

injuriam, est tamen iniustitia contra finem matrimonii, sed
non potest femina, ut potest non domina, sed socius
sui signaculi, renunciare; ac proinde licet per
tens abscindi sibi manum, peccaret, ita in hoc
rationem consentiens.

gr. Alii verò præfatam sententiam limitant, &
iustificam solum admittunt in casu, quo virgo
rata adhuc esset constituta sub potestate patris,
qu. b.º de decori, & ignominie rei verteretur,
aut augendam, aut inuictam alendam cognoscen-
tam. Ita D. Antonius, Angelus, Tabiena, Sylvester, Ar-
la, & alij, apud Sanchez suprà n. 4. Unde nec
sequebatur existimant, & stuprum tenent
parentibus, quantum dumni inde patitur, quia
virgo sponte consenserit, sic Bernardus Dia-
Lopez, Salcedo, Cordoba, Valencia, Manuel
guez, & alij, quos refert Sanchez suprà, n. 11.

52. Verioritamen, & hac tempestate communis
sententia tenet, deflationem virginis sponsae
sentientis, five sub cura parentum constituta, &
non, non differre ad simplici fornicatione, & pro
inde, per se sequendo, non super addere novam
malitiam in confessione explicandam. Ita Pertus
Navarra lib. 2. de rescript. cap. 3. p. 4. de adulterio cap. 1.
nis, dub. 1. in nova editione. Molfellius, Trullenchius
gala, quos citat, & sequitur Diana 1. par. 2. r. 26.
21. & alii, quos refert 2. p. tract. 3. Misell. rescript. 1.
3. p. tract. 4. resol. 67. Mazuchellus de casibus rescript.
disp. 2. 1. cap. 3. diff. 5. nu. 8. Ludovicus Sanchez de
mundo 1. p. tract. 1. resol. 1. n. 220. D. Francisco
Vedem opus. pro Caramele, qua. 4. §. 6. fol. 13. Ale
xander a Sacram. tom. 1. de Penit. tract. 5. disp. 8. qua.
§. 2. Rever. P. Delgad lo tom. de Penit. cap. 17. qua.
Joannes Sanchez in Selectis, disp. 19. nu. 7. &
luis M. Sotus, & alii. Gaspar Hurtado de Penit. lib.
9. diff. 4. Tamburinus in Methodo lib. 2. cap. 8. §. 3. Q
bus adde Card. de Lugo tom. de Penit. disp. 8. fol.
nu. 218. apud quem Sotus, Suarez, Vazquez, Llo
Coninchi, Tannerus, & alii. Et plures, quos sequi
Thom. Sanchez lib. 7. de impediment. matrim. disp. 24.
§. 3. & probabile putat. Fr. Franc. a Jesu Maria in
Theol. tract. 6. cap. 8. punct. 4. nu. 57. fol. 426.

33. Hanc sententiam amplectuntur et Ordo
Prædicatorum M. Acacius de Velasco tom. 1. *resol.*
moral. verb. Doncella. resol. 172. ubi sic: "Si da illi
libre, y voluntariamente consiente, aota este y
este, baxo la cura de sus padres, no es escuspo
mer aco, en que pierda la virginidad, lado de am-
fornicacion; y assi este circumstancia no tiene ob-
gacion de confessarla." Hæc ille, citans Sorb.
alios. & iterum verb. *Luxuria resol.* 204. Quem
tamen M. Paulus de Blanchi *in disceptation. cal. confes-*
disput. 4. in lib. C. fol. 137. & putat probabilem. M. Caro-
lus in *respons. sup. al. p. quesit.* 47. in *ordin. & g.* 3.
ante omnes *cap. alius* allegat. M. Dominicus de No-
in 4. distinct. 18. *quesit. 2. art. 4. censil.* 13. *S. de impu-*
ficat. "Non clare video, faltem si puella,
est sub cura parentum, sua sponte vult virgin-
perdere, quod sit distincta species luxurie & for-
nicatione: peccat enim in peccato luxurie, non
in iniustitia, imò licet homo est dominus su-
rum ad videndum, ita & illius parit ad illum ad-
uti citra iniustitiam id posse facere, & illo fornicari
licet esset sub cura parentum, licet illis aliquando
iuriam faceret, non mutaret peccatum. Si quid
ego habeat contrariam opinionem, abunde
suo sensu; sed tamen ego arbitror, hanc
esse probabilem, & ideo non debet confesse-